Det Är En Ros Utsprungen

Det är en ros utsprungen
Av Davids rot och stam,
Av fäderna besjungen,
En ros i Judaland,
En blomma skär och blid,
Mitt i den kalla vinter,
I midnatts mörka tid.

Om denna ros allena
Ljöd förr Jesajas ord,
Att född av jungfrun rena
Han frälsa skall vår jord.
Av Herrens nåd och makt
Oss detta under skedde
Som oss profeten sagt.

Den späda rosen fina
Som doftar salighet
I mörkret skall den skina,
Besegra dunkelhet.
Sann Gud och mänska sann,
Oss arma mänskor frälsa
Från synd och död han kan.

Det Hev Ei Rose Sprunge

Det hev ei rose sprunge
ut av ei rot så grann.
Som fedrane hev sunge:
Av Isais rot ho rann,
og var ein blome blid
midt i den kalde vinter
ved mørke midnattstid.

Om denne rosa eine
er sagt Jesajas ord.
Maria møy, den reine,
bar rosa til vår jord.
Og Herrens miskunnsmakt
det store under gjorde
som var i spådom sagt.

Guds rose ljuvleg angar
og skin i jordlivs natt.
Når hennar ljos oss fangar,
ho vert vår beste skatt.
Me syng i englelag:
No er det fødd ein Frelsar,
og natti vart til dag.